

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 88

Číslo 8

24. února 2008

Cena: 6 Kč

PRAŽSKÝM BISKUPEM BYL MINULOU SOBOTU ZVOLEN THDR. DAVID TONZAR

Pobožností, kterou vedli místní faráři Mgr. Jan Došek a správce pražské diecéze slovenský biskup ThDr. Jan Hradil, Th. D., bylo zahájeno v sobotu 16. února v Husově sboru v Praze - Holešovicích mimořádné diecézní shromáždění, jehož úkolem bylo zvolit nového pražského biskupa.

Ve vyhledávacím řízení, které proběhlo v minulých měsících ve všech vikariátech pražské diecéze, splnili požadované kvorum (pětina hlasů všech přítomných na vikariátních shromážděních) tři kandidáti - Mgr. Eva Mikulecká, farářka z Prahy - Michle, Mgr. Daniel Majer, farář z Prahy - Vinohrad a ThDr. David Tonzar, Th. D., ředitel úřadu pražské diecéze a ředitel Husova institutu teologických studií.

Po sdělení, že diecézního shromáždění se účastní 166 delegátů ze 189 oprávněných podle novely Ústavy přijaté 5. zasedáním VIII. sněmu, bylo oznámeno, že je zastoupeno 89 náboženských obcí ze 108. Shromáždění tedy bylo usnášeníschopné. Bylo zvoleno pracovní předsednictvo ve složení - správce diecéze ThDr. Jan Hradil, zmocněnec diecéze Mgr. Radek Zapletal, prof. Milan Salajka, Mgr. Jan Došek, Michaela Gajdáčková, Mgr. Krasava Machová a laický zástupce ing. Jandus. Shromáždění řídil ThDr. Jan Hradil.

Následovalo představení kandidátů. Mgr. Eva Mikulecká uvedla, že úkolem biskupa podle Písma a tradice naší církve je péče o čistotu víry, podněcování k horlivému šíření Božího slova i k naplňování řádů církve. Uvedla, že by v úřadu biskupa dbala na to, aby platila stejná měřítka pro všechny, pomohla napravit vztahy mezi duchovními a hledala mezi-generační jednotu. Svě poslání vidí i v hledání podnětů pro obnovu nábo-

ženských obcí. Ujistila pastorační asistenty a kazatele, že si váží jejich práce a že mají její plnou podporu.

Mgr. Daniel Majer uvedl, že v současné situaci v pražské diecézi vidí jako nejdůležitější pastýřský úřad biskupa. Bolí ho ovzduší nedůvěry a snažil by se nastolit otevřenost a toleranci a budovat jednotu nikoli uniformitu. Vyzdvihl též spolupráci s biskupským sborem a ústřední radou.

Heslem ThDr. Davida Tonzara je láska, pluralita názorů a týmová práce. Zmínil většinu činností církve a uvedl, že je třeba většinu z nich zintenzivnit.

Po krátké diskusi došlo k tajné volbě. Protože v prvním kole nikdo nezískal nadpoloviční většinu hlasů, konalo se druhé kolo, v němž ze 158 platných hlasů získal Mgr. Daniel Majer 74 a ThDr. David Tonzar 84. Protože nebyly podány žádné námitky, vyhlásil správce pražské diecéze, že novým biskupem byl zvolen na příštích sedm let ThDr. David Tonzar, Th. D.

(red)

Církev československá husitská k prezidentské volbě

Blahopřejeme ke znovuzvolení panu prezidentovi Václavu Klausovi, který již prokázal v minulém období své politické schopnosti a státnické kvality.

Oceňujeme také důstojnou kandidaturu pana profesora Jana Švejnara.

Členové Církve československé husitské jsou rozmanitých politických názorů. Bylo tomu tak i v případě průběhu prezidentské volby.

V duchu biblických a starokřesťanských zásad se za pana prezidenta modlíme.

Jeho osobnost pro nás představuje demokratické a tradiční hodnoty i hájení zájmů našeho státu.

**Tomáš Butta
patriarcha**

Tajemný tisk pod dveřmi fary

Když ve středu, kdy měla úřední den, sestra farářka otvírala dveře sboru, přišlo jí zahledět se na zem. A nemohlo jí ujít, že je tam pod veřejemi položena dopisní obálka. Zvedla ji, vešla do kanceláře a zvědavě ji otevřela. Podivila se, že v ruce drží zestárlý poškozený výtisk o šestnácti stránkách. Obálka byla polita cihlovou barvou. Rozevře ji a stejně tak byla překvapena jménem autora a názvem na titulním listu: Mistr Jan Hus, II. EPISSTOLA, Olomouc MCMXXXVII. Podobně velkou kapitálkou písmene M, kterou začínal text:

„Mistr Jan Hus w naděgi Slauha Božij, vssem věrným Cžechuom, jenž Pána Boha milujij, a milovati budau, žádost svou wzkazugi...“

Nedalo jí to, začetla se a když došla na poslední stránku, dozvěděla se, že „Dán list w noey w Pondělíj před S. Wijtem po dobrem angelu. Amen.“

Na předposlední straně obálky byla kurzívou stručná tiráž: „II. Epištolu Mistra Jana Husi dle starého tisku z r. 1563 vydal a věnuje svým přátelům k Novému roku 1938 B. Fousek, Olomouc, písmem Bodoni na Ullendorfu v úpravě L. Ketla v 50 čís. výtiscích knihtiskárna Edmund Kramář, Olomouc. Tento výtisk má číslo 5.“

Sestře farářce se začaly rojit v hlavě otázky. Proč a komu je tento spisek určen, když obálka je čistá, prázdná, bez adresy? Třeba zdejší náboženské obci nebo některému jejímu příslušníku, někomu známému, dokonce snad bibliofilovi? Nic z toho jí nemůže přivést k jakémukoliv vysvětlení. Jistě to nemohl být nikdo z věřících. Ten by přinesl tisk v neděli o bohoslužbách a dal ho přímo jí s vysvětlením, proč tak činí. Třeba proto, že není tak znalý Husova díla a nevyzná se v tom, at'tedy sestra farářka posoudí, jakou to má hodnotu a k čemu by to mohlo být dobré náboženské obci. Anebo proč to neodevzdal, nevěnoval diecézi? Sama sestra farářka byla v Husově literárním odkazu dostatečně zběhlá, aby poznala, o který z Husových listů jde. Je přetištěn v knize Slovem obnovená, kterou má ve své knihovně. Vyšla v roce 1977 v pražském církevním nakladatelství Kalich. S podtitulem Čtení o reformaci ji uspořádal Amádeo Molnár za spolupráce Noemi a Ludka Rejchrtových. Husův list se zde čte snadno v současné češtině a je zakončen datem, kdy ho Hus napsal. V Kostnici 10. června 1415, tedy krátce před jeho upálením, pro věrné Čechy doma.

Záhadné na výtisku je jeho poškození barvou. Jak k tomu došlo? A jak se dostal z Olomouce do Brna? Pátý výtisk mohl věnovat vydavatel někomu hodně blízkému...

Nebo konečně – nechtěl neznámý svým rozhodnutím manifestovat husitské církvi, jak se přímo nazývá, že ani v současnosti se Husův milovaný národ nemá vzdávat Husovy víry, když jeho většina je už ateistická? Prál si, aby nás v ní posiloval? Ještě po návratu z úředního dne napadlo sestru farářku hledat vysvětlení znovu ve své knihovně ne právě chudé na teologickou literaturu. Našla je v další knize věnované Husovi. Už v roce 1917 ji vydala Evangelická Matice Komenského Comenia v Praze pod názvem Hus pro

Dokončení na str. 3

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ A ÚNOR 1948

Pro bádání o dějinách ČČSH v době obou totalit vytvořil v církvi podmínky konkrétní sněmovní dokument Odkaz minulosti pro dnešek, ČČSH v proměně času. Předloha č. 2 Historické sekce naukového výboru (2. zasedání 8. sněmu ČČSH 8. - 9. září 2001), Praha 2001.

Církev do doby druhé totality po únoru 1948 vstupovala s počtem věřících blížícím se jednomu milionu. Ti nebyli ve složitých letech 1945-48 ve vztahu k budoucnosti československého státu i vlastní církve jednotní. Naopak, v elitách církve probíhal již od roku 1944 sílící mocenský zápas, v němž se vyprofilovaly tři základní proudy mající na otázku podoby poválečného státu i církve podstatně odlišné názory. Patriarcha František Kovář i někteří jeho spolupracovníci pak již v roce 1947 věděli, že politická situace ve státě i církvi není ideální a hrozí velkými a váž-

nými zvraty. Přesto se patriarcha v letech před únorem domníval, že si KSČ neuchová svůj výrazný politický vliv v poválečném Československu trvale.

Duchovní i laici církve se v složitém procesu postupně rozdělili do tří základních směrů, radikální levice (F. Roháč), středových křesťanských socialistů (prof. F. Kovář) a demokratické opozice na pravici (Alois Spisár). Zásadně prostředkující úloha mezi levým a pravým proudem připadla již na 2. sněmu církve v letech 1946-7 středovému uskupení.

V ústředí církve byly únorové dny prožívány velmi hekticky. Radikálně levicoví členové ústřední rady vyvíjeli snahu, aby odtud byla výrazněji podpořena politika KSČ ve vládní krizi. Členové ústředí orientovaní na Československou stranu národně socialistickou se těmto snahám pokoušeli zabránit. V biskupském sbo-

ru církve podporu snahám radikální levice v ústředí vyslovil pražský biskup dr. Miroslav Novák. Oproti patriarchovi Kovářovi byl podstatně více osobně svázán s radikálně levicovými kruhy v ČČSH i mimo ni. Byl přesvědčen i o potenciálu a schopnosti KSČ udržet si reálnou moc ve státě v delším časovém horizontu.

KSČ během únorových událostí prezentovala svou sílu masovými manifestacemi i oddíly ozbrojených Lidových milic. Gottwald udržel díky postojí sociálně demokratických a dvou nestraničských ministrů těsnou většinu ve své vládě a byl proto schopen odmítnout výzvy k jejímu odstoupení. Naopak vyvíjel značný tlak na presidenta Beneše, aby přijal demisi nekomunistických ministrů. Ten posílila 24. února generální stávka, k níž se připojila též větší část pracovníků Ústřední rady ČČSH.

Dokončení na str. 3

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ A ÚNOR 1948

Dokončení ze str. 1

President Beneš posléze podlehl tlaku komunisty ovládané ulice i politickému nátlaku a přijal demisi demokratických ministrů. Gottwald pak mohl svou vládu doplnit podle vlastních představ. Kruh se uzavřel a komunistický převrat v Československu byl dovršen. KSČ začala obsazovat další klíčová místa ve společnosti svými členy a odstraňovat odpůrce. Byla nastolena moc jedné strany.

28. února vážnost politické situace vedla patriarchu ke svolání schůze ústředí církve, kde mělo být zaujato stanovisko k revolučnímu týdnu. Z ní byl odeslán dopis prezidentovi republiky, ministerskému předsedovi Gottwaldovi, všem ministrům, Ústřednímu výboru Národní fronty a připravováno svolání k veřejným schůzím a veřejnosti. To bylo vydáno v Českém zápasu s vyjádřením podpory vedení církve popřevratové politice vlády K. Gottwalda.

Kovář nyní předpokládal, že vláda komunistů bude trvat nejdéle několik let. Očekával, že se vznikající totalitní systém zhroutí díky neschopnosti nových vládců a že je tedy třeba v ČČSH "hrát o čas". Únorový puč komunistů prožíval s vědomím jeho přelomového významu pro život své církve. Pochopil, že puč neznamená pouze vládní krizi, ale i vyvrcholení dlouhodobé krize celého politického systému poválečného Československa, jež měla celou řadu vážných a hlubokých příčin. Byl tedy realističtější, než ministři vlády, kteří se rozhodli k demisi.

Únorový puč ukončil dobu vratké poválečné demokracie. ČČSH rozdělená na radikálně levicový, křesťansko-socialistický a demokratický proud vstoupila do období, kdy levice v církvi měla specifickým způso-

bem několik let dominovat na úkor postupně umlčováných demokraticky smýšlejících duchovních a laiků. Prameny uchovaly některé spíše formálně politické poučovací iniciativy řady osobností ČČSH vůči vládním představitelům. Z biskupského sboru církve je rozvinul například dr. Miroslav Novák. Počátkem března 1948 blahopřál prof. Z. Nejedlému k jmenování ministrem školství a osvěty. K blahopřání přiložil svůj list věřícím a duchovenstvu pražské diecéze z 26. února téhož roku.

9. března 1948 se konala další schůze ÚR ČČSH. Měla zaujmout postoj k situaci ve společnosti a poučovací politiky změnám. Zde bylo schváleno prohlášení navazující v nových politických podmínkách na usnesení 2. řádného sněmu církve z roku 1947. Střední proud křesťanských socialistů ve vedení církve se zde snažil vyjádřit, že ČČSH chce budovat socialistickou společnost na křesťanských a ne úzce marxistických základech. To se však dělo za faktické situace, v níž radikální levice v církvi získávala stále větší moc na úkor demokratických sil, a bylo tedy odsouzeno k neúspěchu.

18. března a pak 1. dubna 1948 vyšly patriarchovy úvodníky v Českém zápasu. Ten zde zaujal stanovisko k únorovému převratu. Kovář se svými spolupracovníky se rozhodli poučovací československou realitu kladně přijmout a v rámci ní se pokoušet prosadit křesťansko-socialistický model ve společnosti.

13. dubna 1948 proběhla další schůze ÚR ČČSH. To již měl Kovář ze společnosti i církve dostatek údajů o postupující likvidaci demokraticky smýšlejících sil, aby pochopil, že jeho církve je na cestě k postupnému ovládnutí vítěznou politickou mocí.

Patriarcha F. Kovář, pracovníci a hosté ústřední rady na počátku padesátých let.

Foto poskytl archiv Katedry církevních dějin a práva HTF UK

Poznamenal si do deníku v zoufalství, že se ČČSH nesmí „stát komunistickou a toto nebezpečí je značné ze strany komunistických duchovních. Musí zachovat ráz křesťanské církve.“

V pondělí 14. června 1948 se Kovář zúčastnil ve Vladislavském sále Pražského hradu volby nástupce presidenta E. Beneše. Aklamací byl jednomyslně zvolen Klement Gottwald. I když konec června a počátek července 1948 se v popřevratové Praze odehrával ve znamení XI. Vsesokolského sletu, znamenala tato volba zviditelnění únorového převratu. ČČSH vstoupila do nové, velmi složitých etap svých dějin.

Jaroslav Hrdlička

Tajemný tisk pod dveřmi fary

Dokončení ze str. 1

nás jako „výběr výroků ze spisů Husových ku poznání osobnosti reformátorovy v jejím významu pro dnešní Čechy“. Sestavil ji F. Žilka z citátů vynikajících z Husovy literární zně, stručně komentovaných. Obsahuje rovněž – v plném rozsahu – Husův list na rozloučenou do Čech, o kterém zde píšeme, jako připomínku jeho smrti před pěti sty lety.

V začátku svého textu Žilka zdůvodňuje, proč se kniha vydává. Protože „pro celek Husova lidu zůstává bohatství Husových spisů dnešnímu člověku knihami zavřenými,“ ačkoliv pravou příčinou není jejich forma, nýbrž různost čtenářských zájmů. Avšak „vpravdě Hus má co říci i naší přítomnosti, člověku každé doby. Jest křivdou, které se dopouští člověk nejen na Husovi, nýbrž nevědomky též na sobě, když nevyvaložil všechno úsilí na to, aby pronikl k jádru.“

To platí i dnes, v rozdílech doby jen v jiné podobě, ale v tomtéž účelu, aby nás Mistr Jan Hus svou pravdou a obětí posílil. I když ji dostaneme položenou pod veřejnými dveřmi jednoho z našich sborů.

Otakar Rydlo

Vzpomínka na velkého umělce

Požeňané odpoledne jsme prožili 7. prosince loňského roku, kdy na rodném domě v Radonicích byla péčí naší církve zasazena u příležitosti 30. výročí úmrtí pamětní deska Bedřichu Jarošovi, violoncellistovi Ondříčkova kvarteta, koncertnímu mistrovi České filharmonie a profesoru Pražské konzervatoře (2. 2. 1896 – 7. 12. 1977).

Modlitbou, zpěvy a svědectvím Jarošova žáka prof. Evžena Rattaye byla pietní slavnost zahájena. Poté se všichni přítomní přesunuli do příjemně vytopeného domu, kde jsme vyslechli záznam několika koncertů Ondříčkova kvarteta a následně se nechali okouzlit Rattayovými sólovými skladbami pro violoncello. Vzdálení příbuzní a pan profesor vzpomínali na vzácného člověka a velkého kumštýře.

Bedřich Jaroš přežil svoji manželku o čtrnáct let. Z toho svazku nebylo dětí, a tak ostatky zemřelého byly rozptýleny v Praze Na Malvazinkách. Tato deska je dnes jediným připomenutím vynikající osobnosti české hudby.

V rodném domě, který je i mým bydlištěm, shromáždil jsem dostupné materiály ze života umělce, které jsou k dispozici případným poutníkům. Není toho mnoho. Uvítám další vzpomínky, fotodokumentaci i jiné archivální ze čtyřicetiletého působení Ondříčkova kvarteta (Pekelský, Zika, Zahradník, Jaroš).

Ivo Šimůnek

Publikaci vhodně doplňuje několik velmi kvalitních barevných fotografií a také dnes již historických dobových černobílých fotografií, např. ze slavnostního otevření sboru. Zdařilá publikace bude zajistí zajímavým čtením nejen pro členy ČČSH, ale pro všechny, kteří se zajímají o tuto nepřehlédnutelnou chrámovou stavbu v Olomouci. Je jen škoda, že ve dnech otevřených památek, při kterých jsou kaž-

doročně v září volně přístupné památky, je Husův sbor pravidelně uzamčen a tak tisíce návštěvníků Olomouce sice mohou vidět interiér Arcibiskupského paláce a jiné pamětihodnosti, ale interiér Husova sboru v Olomouci, nebo i Husova sboru v Olomouci - Hodolaněch bohužel vidět nemohou. Změní se to letos?

Pavel Hýbl

NAŠE RECENZE

Bohdan Kaňák: Olomouc Husův sbor

Nakladatelství Velehrad 2007, vydala Historická společnost Starý Velehrad se sídlem na Velehradě pro Farní sbor Církve československé husitské v Olomouci - edice Církevní památky sv. 41,39 sít., náklad ani cena neuvedeny.

Z pera fundovaného historika PhDr. Bohdana Kaňáka, Ph.D. se dostává ke čtenářům zajímavá brožurka, pojednávající nejen o diecézním sboru Církve československé husitské v Olomouci, ale také v kostce o historii naší církve a olomoucké diecéze zvláště.

V úvodní kapitole je podán krátký přehled historie Církve československé husitské. Autor zde mj. uvádí, že v roce 1969 bylo sice možno odhadovat pokles počtu věřících z předpokládaného jednoho milionu v první polovině 50. let na 700 000, avšak v popisu dalšího vývoje církve až do současnosti již aktuálnější počty členů církve bohužel neuvádí.

V další kapitole s názvem "Olomoucká diecéze Církve československé husitské v minulosti a dnes" je čtenář seznámen s historií olomoucké diecéze, včetně osobností, které stály v je-

jím čele jako biskupové. Autor však velmi taktně "opomenul" u jmen dvou velmi kontroverzních biskupů, kteří stáli v letech 1961 - 1999 v čele olomoucké diecéze, jejich temnou minulost jako agentů Stb.

Ve třetí kapitole s názvem "Historie Husova sboru v Olomouci" se čtenář dozví o těžkostech a problémech spojených s povolením jeho výstavby a také o dnes již neuvěřitelné obětavosti členů ČČSH při jeho stavbě a financování. Projekt stavby prodělal nákladnou a původně neplánovanou změnu po návštěvě dr. K. Farského v roce 1925, který požadoval přístavbu kostelní věže, bohužel však bez zvonového patra. A tak v roce 1932 musela náboženská obec odmítnout zvon, dar manželů Fischerových. Náklady na sbor, slavnostně otevřený 5. září 1926, překročily v roce 1928 částku 1 700 000 Kč. Toto číslo svědčí o mimořádně silné prvorepublikové československé koruně, protože za tuto částku lze dnes koupit v Olomouci pouze prázdný byt. Autor velmi správně poukazuje na dnešní neutěšený stav okolí sboru, kdy neudržovaný stromový porost, obklopující ze všech stran sbor, zmohtněl a budovu zastíňuje. Vzrostlé topoly byly

v minulých letech dokonce příčinou úmrtí řidiče, na jehož automobil při silném poryvu větru strom spadl. Čtenář se dozví, že v roce 1993 sbor prošel generální opravou a modernizací díky příspěvím náboženské obce Reformovaných církví z holandského Alkmaaru, avšak jméno holandské farářky vysvěcené v ČČSH - ThDr. Rijksenové, která zde působila, autor opomenul uvést. A to přesto, že jen pouze díky její mimořádné obětavosti a kontaktům se podařilo získat na tu dobu neuvěřitelně vysokou částku, ze které byly financována oprava interiéru celého sboru a rekonstrukce bytů v budově sboru.

V dalších kapitolách je uveden podrobný popis Husova sboru a filiálního sboru Prokopa Holého v Olomouci - Čemovíře, který je však z důvodu opakovaného poškození povodněmi pro nedostatek finančních prostředků na opravy a rekonstrukci již řadu let uzavřen.

V poslední kapitole autor uvádí obecnou charakteristiku bohoslužebného prostoru sboru ČČSH. V závěru publikace je uveden seznam použité literatury a pramenů a výběr z dosud vyšlých svazků edice Církevní památky.

ZPRÁVY

Bohatství zpěvníku

Již potřetí vás zveme k setkání nad zpěvníkem naší církve. Tentokrát se budeme pod vedením bratra faráře PaedDr. Zdeňka Kovalčíka zabývat písněmi postními a velikonočními. Kromě společného zpěvu je v plánu výlet do Žitavy a kulturní program Doteky (vystoupí Alfred Strejček). Setkání se uskuteční na naší faře v Liberci, náměstí Českých bratří 35/2 ve dnech 28. února až 1. března. (Začínáme ve čtvrtek v 18 h večer; konec je v sobotu po obědě).

Cena: 500 Kč. Ubytování i stravování je zajištěno v ubytovně na faře, kdo může, vezměte si prosím vlastní spací pytel, jinak jsou lůžkoviny v ceně. Diety nahlaste předem.

Své přihlášky adresujte na: Tomáš Karel, tomaskar@volny.cz, 603 277 267. Konečný termín pro podání přihlášky 25. 2., maximální počet účastníků 20.

(tk)

Festival duchovní hudby

Žádáme všechny zájemce o účinkování na XI. Festivalu duchovní hudby, který se koná v sobotu 5. července v chrámu sv. Mikuláše, Praha 1-Staré Město, aby se nejpozději do 31. března přihlásili na tel. č. 603 309 363.

(mv)

Svatost jáhenského svěcení vysluhoval Phaulovi Osvetovi, který pochází z Keni, v neděli 10. února v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze slovenský biskup a správce pražské diecéze ThDr. Jan Hradil, Th.D. se spolusvětili.

Prezentace sbírky

Srdečně zveme do Husova sboru ve Vršovicích, Moskevská 34, na prezentaci nové básnické sbírky Miroslava Matouše Odkud vyvěrá zřídlo. Ukázky z knihy přednese ve středu 5. března v 19 hodin Milan Friedl.

(df)

Komponovaný večer

V pátek 14. března v 19 hodin se v Husově sboru ve Vršovicích koná komponovaný večer s Milanem Pau-

merem, členem skupiny bratří Mašíků, kteří v padesátých letech 20. století vedli ozbrojený boj s totalitní mocí. Očité svědectví o nerovném zápase, odvaze, hrdinství a zbabělosti. Etická otázka a duchovní rovina oprávněnosti pozvednout zbraň.

Rezervace hlase na e-mail: info@husuvsbor.cz nebo telefonicky: 731 100 059.

(df)

Křesťanská akademie zve

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve na úterý 11. března od 17.30 h do přízemí pražského kláštera Emauz (Praha 2, Vyšehradská 49) na besedu s Mgr. Janem Krajhanzlem na téma "Ekopsychologie aneb psychologie jako příležitost pro ochranu přírody a životního prostředí". Předpokládáný konec je do 19.15 hodin.

(JNe)

Pozvánka na besedu

Náboženská obec v Kladně a společnost PATRIA zvou na besedu s dr. Irenou Veverkovou na téma "Kladenská židovská obec a její pohnutá historie". Beseda se koná v pondělí 3. března v 17 h v Husově sboru – bývalé synagoze (ul. plk. Stříbrného 686 – vedle Komerční banky).

(rst)

Nová kniha

Prodejna Blahoslav nabízí novou knihu "Živá je řeč Boží" autorky prof. ThDr. Jiřiny Kubíkové. Jde o 233 témat ze života, která uvádějí řadu biblických textů. Autorka vždy k vybraným veršům uvádí krátké texty svědectví o pravdivosti biblických veršů v konkrétních situacích. Pečlivý výběr příkladů z různých období dějin i z lidských osudů může sloužit například jako užitečná pomůcka pro přípravu kázání. Knihu v ceně 100 Kč objednávejte v prodejně Blahoslav, Wuchterlova 5, Praha 6, tel. 220 398 117, mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz

Nové číslo bankovního účtu ústřední rady

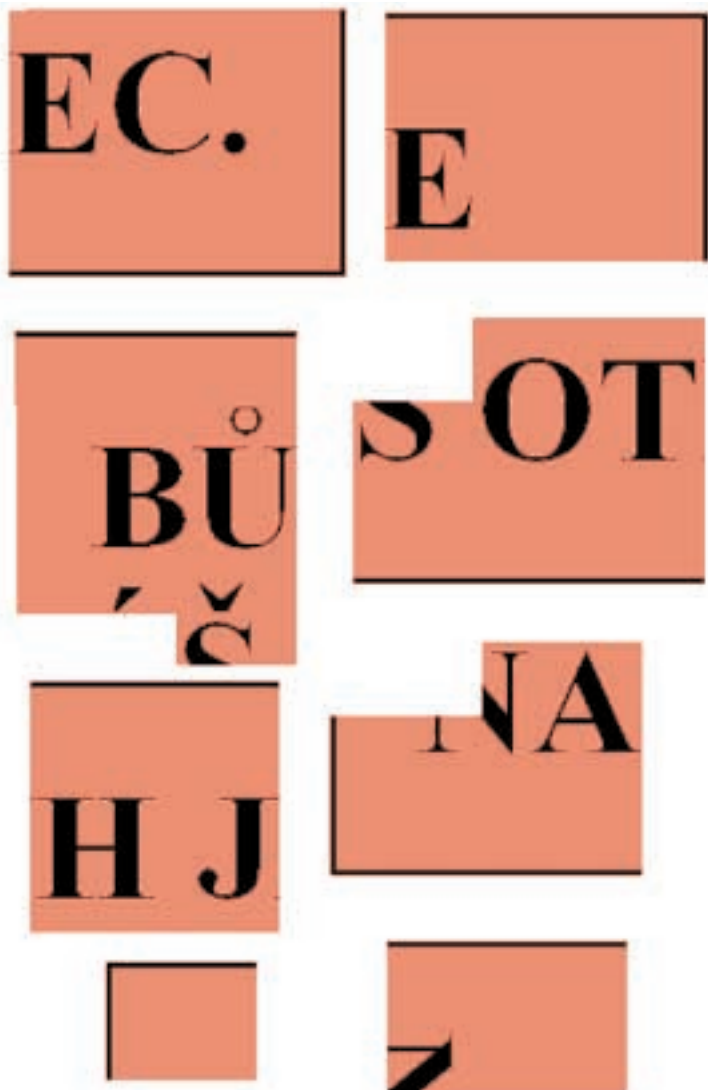
43-569530217/0100

Český zápas, prosíme, poukazujte na tento účet. Roční předplatné: 312 Kč

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

PROSTE A BUDE VÁM DÁNO

Proč? To se dozvíte, podaří-li se vám složit tuto skládačku.

(Řešení z minulého čísla: Život věčný je v tom, když poznají těbe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.)

Jana Krajčírřiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčírřiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

KALENDARIUM – ÚNOR

25. 2. 1948 - V jedenáct hodin K. Gottwald, V. Nosek a A. Zápotocký předložili prezidentu Benešovi návrh na novou vládu. Během krize došlo na Hrad 5327 rezolucí podporujících komunistické řešení krize a jen 150 se stavělo proti němu.

Na prezidentovo rozhodnutí čekalo na 250 tisíc účastníků manifestace v Praze a další statisíce v jiných městech republiky. V 16.30 hodin prezident Gottwaldův návrh nové vlády podepsal. Ve 25členném kabinetě obsadili komunisté 13 křesel, tři ministři byli bezpartijní a ostatní byli příslušníky nekomunistických stran, zcela však závislí na komunistech a bezvýhradně jim poslušní.

Komunisté dosáhli svého cíle - monopolu moci, a to v rozporu s existující demokratickou ústavou. Nastolili totalitní systém za podpory značné části občanů, které získali na sliby a svůj program. Ustaven byl ústřední akční výbor Národní fronty v čele s komunistou A. Zápotockým; generálním tajemníkem se stal A. Čepička, místopředsedy R. Slánský (oba KSČ), Z. Fierlinger (sociální demokracie), A. Neuman (národně socialistická strana) a J. Plojhar (lidová strana). Večer prošel Prahou mohutný průvod Lidových milic.

25. 2. 1958 - Zasedání ÚV KSČ jednalo o nové organizaci a řízení národního hospodářství; došlo k vyčerpání reálných možností extenzivního ekonomického růstu a dostavila se krize centralistického systému řízení. Základním článkem nové organizace se stal podnik přímo řízený ministerstvem, přičemž počet centrálně určených ukazatelů byl podstatně omezen a podnikům byla poskytnuta větší pravomoc včetně oslabení závaznosti plánu. Tím se otevírala cesta k jistému experimentování směrem k tržnímu hospodářství.

To vyvolalo zděšení v konzervativní špičce, takže nakonec z principů "účinnějšího využívání ekonomických nástrojů" zůstalo jen torzo (Rozsypalova reforma).

26. 2. 1898 - Němečtí poslanci na českém zemském sněmu vyjádřili svůj nesouhlas s připravovanou holdovací adresou k 50. výročí panování císaře (obsahovala státoprávní požadavky Čechů) odchodem ze sněmovny.

26. 2. 1898 - Narodil se ve Slavětíně u Loun **Konstantín Biebl** (+ 12. 11. 1951 v Praze) -básník, hlavní představitel poetismu (*Zlaté řetězy*, 1926; *S lodí, jež dováží čaj a kávu*, 1927, inspirovaná cestou na Cejlon, Sumatru a Jávou; *Nový Ikaros*, 1929; *Nebe peklo ráj*, 1931; *Zrcadlo noci*, 1939).

V atmosféře stalinské šikany a útoků proti tradici i představitelům avantgardy, měsíc a půl poté, co na infarkt zemřel jeho blízký přítel K. Teige, zvolil dobrovolnou smrt.

26. 2. 1948 - Akční výbor lidové strany vydal provolání k členům, v němž požadoval "očistu strany" a přihlásil se k obrozené Národní frontě.

27. 2. 1458 - Na Staroměstské radnici v Praze se sešel český stavovský sněm k volbě nového českého krále. Mezi možné kandidáty patřili císař Fridrich III. Štýrský (strýc a dlouholetý poručník zemřelého krále Ladislava), polský král Kazimír IV. (jeho ženou byla Pohrobkova sestra Alžběta), Albrecht VI. Habsburský, Vilém Saský a francouzský princ Karel (syn krále Karla VII.). Zpočátku se příliš nevažovalo o zemském správcí Jiřím z Poděbrad.

27. 2. 1623 - V Olomouci se konala masová poprava 18 vůdců valašského odboje.

27. 2. 1943 - Zemřel v Praze **Karel Schulz** (* 6. 5. 1899 v Městci Králové) - prozaik a novinář, který se zapsal do historie české literatury nedokončenou trilogií o životě a díle Michelangela Buonarrotiho. Přestože ze zamýšlené trilogie zůstalo jen torzo - 1. díl, *Kámen a bolest*, vyšel roku 1942, díl druhý, *Papežská mše*, vydaný o rok později, již nestačil dokončit - jde zcela nesporně o vrcholné dílo českého, ne-li přímo evropského, životopisného románu.

27. 2. 1948 - Akční výbor národně socialistické strany vyzval k ustavení akčních výborů v nižších stranických orgánech a k provádění očištění procesu. Do vedení strany, která se 3. března t. r. přejmenovala na Československou stranu socialistickou, se dostali A. Neuman a E. Šlechta. Postupně zanikly místní a okresní organizace, z původních 593 tisíc členů jich zůstalo za rok 14 844.

Ústřední akční výbor Národní fronty vyzval veřejnost, aby provedla "důkladnou očistu od reakce"; Národní fronta přestala být základnou pro dohody politických stran. "Očišťa" se týkala hlavně středních a nižších článků státního a hospodářského aparátu, oblasti kultury, školství apod. Do konce března t. r. bylo zbaveno funkcí okolo 30 tisíc osob, z toho 12 tisíc státních a veřejných zaměstnanců.

28.-29. 2. 1948 - V Praze proběhl sjezd rolnických komisí, který přijal rezoluci o urychleném uzákonění pozemkové reformy.

2. 3. 1458 - Všemi přítomnými hlasy českých pánů byl zvolen (po čtyřdenním jednání na Staroměstské radnici) českým králem Jiří z Poděbrad [1458-1471]; volební sněm však jednal bez účasti stavů vedlejších zemí. Byla to první skutečná volba českého panovníka bez ohledu na dynastický původ.

2. 3. 1978 - Zemřel v Praze **Bohuslav Havránek** (* 30. 1. 1893 v Praze) - český jazykovědec, slavista a bohemista.

(red)